

51.04. Foranstaltninger for at undgå børns anbringelse uden for hjemmet m.v. Efter bistandslovens § 40, stk. 2, kan der, såfremt familien ikke selv har midler til at afholde udgiften herved, under forbigående vanskeligheder ydes en familie med et eller flere børn hjælp til foranstaltninger, der bevirker, at børnenes anbringelse uden for hjemmet kan undgås eller deres hjemgivelse fremmes. Det er en forudsætning, at økonomisk hjælp ikke kan ydes efter lovens øvrige bestemmelser, herunder § 40, stk. 1 og § 46, stk. 2. I 1977 og 1978 modtog henholdsvis 3.300 og 5.200 familier støtte efter denne bestemmelse, medens tallet i 1979 var ca. 5.300 familier.

På FL 1981 anslås kommunernes udgifter til 44,2 mill. kr. (PL-niveau januar 1981). Udgifterne i 1981 anslås nu til 45 mill. kr. Dette skøn bygger på de kommunale budgetter for 1981. Skønnet videreføres uændret i finansåret 1982 og BO-årene 1983-85.

51.05. Varig hjælp. Efter bistandslovens § 43, stk. 1, kan der ydes varig hjælp til personer, der vedvarende har behov for hjælp til eget og familiens underhold, som ikke kan dækkes gennem ydelser efter den sociale pensionslovgivning. Det er en forudsætning for hjælp, at det sociale udvalg forinden har forsøgt at bringe ansøgeren ud af de vanskeligheder, der begrunder ansøgning om hjælp igennem tilbud om forbigående hjælp efter kap. 9 kombineret med rådgivning eller andre støtteforanstaltninger efter den sociale lovgivning. Der kan ydes en sådan hjælp, at pågældende til underhold (kost og beklædning) og faste udgifter får rådighed over et beløb af samme størrelse som folkepension til en pensionist uden andre indtægter, dvs. folkepensionens grundbeløb med pensionstillæg samt et tillæg for hvert barn, svarende til det særlige børnetilskud. Herudover kan der efter § 43, stk. 2, bevilges hjælp til dækning af rimeligt begrundede enkeltudgifter, der ikke kan afholdes inden for folkepensionsgrænsen. Endvidere kan der efter § 43, stk. 3, indtægtsvis ydes forhøjet varig hjælp efter godkendelse af revaliderings- og pensionsnævnet. Ifølge bistandslovstatistikken modtog i 1977 og 1978 henholdsvis 5.300 og 7.800 familier varig kontanthjælp, mens tallet i 1979 var ca. 8.300.

Kommunernes udgifter i 1980 anslås til 138 mill. kr. (løbende priser) svarende til 144 mill. kr. i PL-niveau januar 1981. L 240 1981 om forhøjelse af folkepensionens grundbeløb skønnes at medføre en årlig merudgift på ca. 2 mill. kr. på nærværende konto, d.v.s. ca. 1 mill. kr. i 1981. Kommunernes udgifter i 1981 anslås til 158 mill. kr. Skønnet bygger bl.a. på oplysninger om kommunernes budgetterede udgifter i 1981.

Kommunernes udgifter i 1982 anslås til 170 mill. kr., og i BO-årene 1983-85 til henholdsvis 180 mill. kr., 190 mill. kr. og 200 mill. kr.

51.06. Sygebehandling, medicin m.v. Efter bistandslovens § 46, stk. 1, kan der ydes hjælp til sygebehandling, medicin, tandbehandling eller lignende, såfremt udgiften ikke kan dækkes efter lovgivningen om offentlig sygesikring eller ulykkesforsikring, og pågældende ikke selv har midler til at afholde udgiften. Udgiften skal efter vurdering fra læge eller tandlæge anses for velbegrundet.

Ifølge bistandslovstatistikken modtog ca. 48.100 familier i 1977 hjælp efter ovennævnte bestemmelser. I 1978 var tallet steget til ca. 49.000 og i 1979 til ca. 50.000. Der forventes en merudgift på nærværende konto på ca. 5 mill. kr. som følge af bortfald pr. 1. januar 1981 af supplerende medicintilskud efter bistandslovens § 58, konto 4.32.51.01. Hjælpe-midler.

Kommunernes udgifter i 1980 anslås til 57 mill. kr. (prisniveau 1. januar 1981). Kommunernes udgifter i 1981 anslås til 65 mill. kr. Dette skøn bygger især på de kommunale budgetter for 1981 samt den forventede merudgift som følge af bortfald af supplerende medicintilskud efter § 58. Skønnet videreføres uændret i finansåret 1982 og BO-årene 1983-85.

51.07. Udgifter i forbindelse med henstillinger eller pålæg med hensyn til børns pleje m.v. Efter bistandslovens § 46, stk. 2, kan der, når forsørgeren ikke selv har midler dertil, ydes hjælp til afholdelse af udgifter, der står i direkte sammenhæng med henstillinger eller pålæg, der meddeles af offentlige myndigheder med hensyn til et barns pleje eller behandling, opdragelse, uddannelse eller arbejde. Udgifterne omfatter såvel kontanthjælp